

Učitel matematiky

Ladislav Beran; Milan Trch
Příímka, kterou hledáte (3)

Učitel matematiky, Vol. 17 (2009), No. 4, 222–227

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/150583>

Terms of use:

© Jednota českých matematiků a fyziků, 2009

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

PŘÍMKA, KTEROU HLEDÁTE (3)

LADISLAV BERAN, MILAN TRCH

V předchozím článku [2, Věta 1] jsme ukázali, že přímka o rovnici $y = kx + q$ je minimální přímkou bodů

$$[a_1, b_1], [a_2, b_2], \dots, [a_n, b_n],$$

právě když k a q jsou řešením soustavy

$$\begin{aligned} Ak + nq &= B \\ Ck + Aq &= D, \end{aligned} \tag{1}$$

kde

$$\begin{aligned} A &:= a_1 + a_2 + \dots + a_n, & B &:= b_1 + b_2 + \dots + b_n, \\ C &:= a_1^2 + a_2^2 + \dots + a_n^2, & D &:= a_1b_1 + a_2b_2 + \dots + a_nb_n, \end{aligned}$$

Tento výsledek jsme vyvodili za předpokladu, že

$$n \geq 2 \tag{2}$$

a že

$$\text{alespoň dvě z čísel } a_1, a_2, \dots, a_n \text{ se sobě nerovnají.} \tag{3}$$

Právě uvedený poznatek nyní doplníme.

Věta 1. *Při předpokladech (2) a (3) má soustava (1) právě jedno řešení*

$$k = \frac{nD - AB}{nC - A^2} \quad \& \quad q = \frac{BC - AD}{nC - A^2}. \tag{4}$$

Důkaz: První rovnici soustavy (1) vynásobme číslem $-A$, druhou číslem n a oba vztahy sečtěme. Potom první rovnici vynásobme

číslem C a druhou číslem $-A$ a získané sečteme. Pro pohodlí čtenáře uveďme obvyklý odpovídající zápis těchto úprav:

$$\begin{array}{rcl} Ak + nq = B & | \cdot (-A) & | \cdot C \\ Ck + Aq = D & | \cdot n & | \cdot (-A) \end{array}$$

Získáváme tak nejprve

$$k(nC - A^2) = nD - AB$$

a pak také

$$q(nC - A^2) = BC - AD.$$

Vzhledem k tomu, že $nC - A^2 \neq 0$ podle [1, Věta 1], dostáváme pro k a q udané výrazy. Dosazením se snadno přesvědčíme, že splňují soustavu (1). \square

Právě uvedený poznatek nyní doplníme.

Věta 2. *Při předpokladech (2) a (3) pro libovolně zadané body $[a_1, b_1], [a_2, b_2], \dots, [a_n, b_n]$ existuje právě jedna jejich minimální přímka.*

Důkaz: Platnost výroku věty 2 je bezprostředním důsledkem [1, Věta 1] a věty 1. \square

Burke a Hodgson [3, str. 103] nazývají *centroidem* bodů $[a_1, b_1], [a_2, b_2], \dots, [a_n, b_n]$ bod $[\bar{a}, \bar{b}]$, kde

$$\bar{a} := \frac{a_1 + a_2 + \dots + a_n}{n} = \frac{A}{n} \quad \& \quad \bar{b} := \frac{b_1 + b_2 + \dots + b_n}{n} = \frac{B}{n}.$$

Ve zmíněném článku ukazují, že centroid leží na minimální přímce.

Pro tento výsledek uvedeme velmi krátký alternativní důkaz. Nadto přirozeným způsobem zavedeme tzv. *přidružený centroid* $[\tilde{a}, \tilde{b}]$, a to takto: Je-li $A = 0$, definujeme

$$\tilde{a} := \frac{C}{n}, \tilde{b} := \frac{B}{n} + \frac{D}{n}.$$

Je-li $A \neq 0$, definujeme

$$\tilde{a} := \frac{C}{A}, \tilde{b} := \frac{D}{A}.$$

Věta 3. Při předpokladech (2) a (3) leží centroid i přidružený centroid na minimální přímce bodů $[a_1, b_1], [a_2, b_2], \dots, [a_n, b_n]$.

Důkaz: Podle (1) je $\frac{B}{n} = k\frac{A}{n} + q$, což říká, že centroid $[\frac{A}{n}, \frac{B}{n}]$ leží na minimální přímce p_{min} .

Je-li $A \neq 0$, plyne z (1), že $\frac{D}{A} = k\frac{C}{A} + q$, odkud vidíme že přidružený centroid $[\frac{C}{A}, \frac{D}{A}]$ leží na p_{min} .

Je-li $A = 0$, je dle (1) $q = \frac{B}{n}$ a $k = \frac{D}{C}$. To říká, že $y = \frac{D}{C}x + \frac{B}{n}$ je rovnicí minimální přímky. Přitom

$$\frac{D}{C} \cdot \frac{C}{n} + \frac{B}{n} = \frac{B}{n} + \frac{D}{n}$$

ukazuje, že přidružený centroid $[\frac{C}{n}, \frac{B}{n} + \frac{D}{n}]$ leží na p_{min} . \square

Věta 4. Při předpokladech (2) a (3) jsou při zadaných bodech $[a_1, b_1], [a_2, b_2], \dots, [a_n, b_n]$ centroid a přidružený centroid dva různé body určující jednoznačně minimální přímku.

Důkaz: Je-li $A = 0$, je centroidem bod $[0, \bar{b}]$ a přidruženým centroidem bod $[\frac{C}{n}, \frac{B}{n} + \frac{D}{n}]$ a podle [2, (5)] je $C \neq 0$.

Předpokládejme nyní, že $A \neq 0$. Kdyby $[\bar{a}, \bar{b}] = [\tilde{a}, \tilde{b}]$, bylo by

$$\frac{A}{n} = \bar{a} = \tilde{a} = \frac{C}{A}$$

a měli bychom $A^2 = nC$, což je spor s [1, Věta 1]. \square

Věta 5. Při předpokladech (2) a (3) pro řešení k a q soustavy (1) platí

$$k = \frac{\sum_{i=1}^n b_i(a_i - \bar{a})}{\sum_{i=1}^n (a_i - \bar{a})} \quad (5)$$

a

$$q = \frac{\bar{b} \sum_{i=1}^n a_i^2 - \bar{a} \sum_{i=1}^n a_i b_i}{\sum_{i=1}^n (a_i - \bar{a})^2}. \quad (6)$$

Důkaz: Uvažme, že

$$\begin{aligned}\sum_{i=1}^n (a_i - \bar{a})^2 &= \sum_{i=1}^n a_i^2 - 2\bar{a} \sum_{i=1}^n a_i + \bar{a}^2 \sum_{i=1}^n 1 = \\ &= C - 2\frac{A^2}{n} + \frac{A^2}{n^2} \cdot n = C - \frac{A^2}{n}\end{aligned}$$

a že

$$\sum_{i=1}^n b_i(a_i - \bar{a}) = \sum_{i=1}^n a_i b_i - \bar{a} \sum_{i=1}^n b_i = D - \frac{A}{n}B.$$

Vzorec (5) nyní plyne z toho, že podle (4)

$$k = \frac{D - \frac{AB}{n}}{C - \frac{A^2}{n}}.$$

Podobně usoudíme, že pravá strana vzorce (6) se podle (4) rovná

$$\frac{\frac{B}{n}C - \frac{A}{n}D}{C - \frac{A^2}{n}} = \frac{BC - AD}{nC - A^2} = q.$$

□

Poznámka. Protože minimální přímka p_{min} prochází podle věty 3 centroidem $[\bar{a}, \bar{b}]$, lze její rovnici s užitím vzorce (5) psát ve tvaru

$$y - \bar{b} = k(x - \bar{a}) = \frac{\sum_{i=1}^n b_i(a_i - \bar{a})}{\sum_{i=1}^n (a_i - \bar{a})^2} (x - \bar{a}),$$

což se shoduje se vzorcem Burkeho a Dodgsona [3, s. 107].

Doplňme na závěr numerický příklad z úvodu článku [1]. Ve zmíněném příkladu je

$$A = 25, B = 19, C = 109, D = 71 \text{ a } n = 7.$$

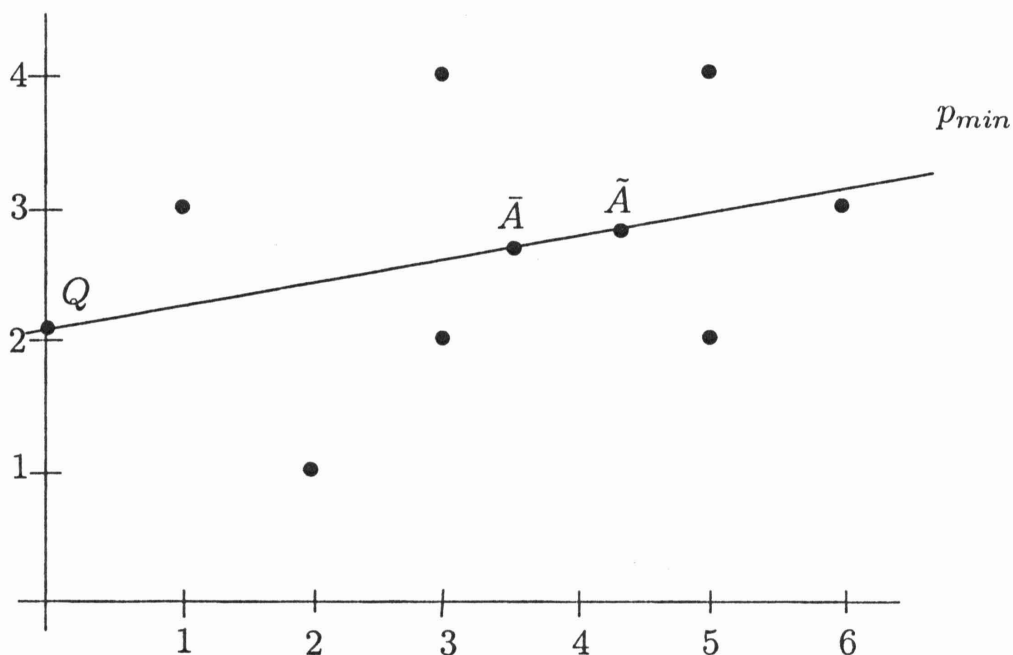
Pro centroid proto nacházíme

$$\bar{A} := [\bar{a}, \bar{b}] = \left[\frac{A}{n}, \frac{B}{n} \right] = \left[\frac{25}{7}, \frac{19}{7} \right] \doteq [3, 57; 2, 71]$$

a pro přidružený centroid dostáváme

$$\tilde{A} := [\tilde{a}, \tilde{b}] = \left[\frac{C}{A}, \frac{D}{A} \right] = \left[\frac{109}{25}, \frac{71}{25} \right] \doteq [4, 36; 2, 84].$$

Minimální přímku p_{min} z [1, obr. 2] bychom tedy mohli určit jako spojnici centroidu \bar{A} s přidruženým centroidem \tilde{A} s kontrolním bodem $Q := [0, q] \doteq [0; 2, 14]$ (srovn. připojený obr. 1).

Obr. 1

Poznamenejme, že k vyhledávání minimální přímky lze s výhodou užít pomoci tzv. vědeckých kalkulaček.

Literatura

- [1] Beran, L., Trch, M., Přímka, kterou hledáte (1), *Učitel matematiky* 70(2009)

- [2] Beran, L., Trch, M., Příklad, kterou hledáte (2), *Učitel matematiky* 71(2009)
- [3] Burke, M., Hodgson T., Using Technology to Optimize and Generalize: The Least-Squares Line, *Mathematics Teacher* 101(2007), 102–107.

Doc. RNDr. Ladislav Beran, DrSc.

Doc. RNDr. Milan Trch, CSc., Ph.D.

Katedra matematiky České zemědělské univerzity

Kamýcká 129, 165 21 Praha 6

e-mail: trch@tf.czu.cz